

SIMONS, Leo (Lion), uitgever ('s-Gravenhage 1 augustus 1862 - Rotterdam 11 juni 1932).

Volgde onderwijs in zijn geboortestad. Studeerde in 1879 aan de Kensington Art School te Londen. Terug in Nederland, in 1880, studeerde hij aan de Tekenacademie te 's-Gravenhage en vervolgens

aan de Technische Hogeschool te Delft en aan de universiteit te Leiden. Na een kortstondige leraarsactiviteit te Amsterdam wijdde hij zich, als kunstcriticus, aan de journalistiek. In 1893 werd hij adviseur bij een uitgeverij te Londen. Na zijn huwelijk, in 1894, vestigde hij zich in 1900 opnieuw te Amsterdam en stichtte er in 1905 de Maatschappij ter verspreiding van goede en goedkope lectuur De Wereldbibliotheek. Hij kreeg naam als Vondel-kenner en schreef een uitgebreide toneelgeschiedenis. Op 25 april 1932 verwierf hij het doctoraat honoris causa in de Wijsbegeerte en Letteren van de universiteit van Amsterdam.

Leo Simons heeft als Noordniederlander steeds grote belangstelling aan de dag gelegd voor de V.B. Die belangstelling liep parallel met zijn democratisch cultuurnationalisme. De studies die hij publiceerde over volksbewustzijn en volkskracht - een term die ook Lodewijk de Raet zou bezigen - alsmede zijn interesse voor het sociale aspect in de evolutie van een volk sloot uiteraard aan bij het diepste wezen van de V.B. Reeds in de jaren tachtig was hij medewerker geweest aan De Kleine Gazet. Over het Nederlandsch Taal- en Letterkundig Congres van 1891 te Gent schreef hij in De Gids een artikel, waarin hij, voor de toenmalige Vlamingen, blijk gaf van een nog te eng Noordnederlands standpunt bij de benadering van het flamingantisme. Zijn opvattingen over de V.B. en zijn inzicht in de inhoud ervan evolueerden evenwel vrij snel in ruimere zin. Tijdens de Eerste Wereldoorlog stond hij niet alleen begrijpend tegenover het activisme, maar steunde hij de activistische beweging ook metterdaad, o.m. door activiteiten van Volksopbeuring in Nederland. Hij was lid van De Dietsche Bond, welke zich in 1917 van het Algemeen Nederlands Verbond in Nederland had afgescheiden. Zijn Groot-Nederlandse visie vertoonde algemeen-culturele en politieke facetten. Aan de totstandkoming van het internationaal verzoekschrift voor amnestie, dat in februari 1928 aan het parlement werd aangeboden, had hij een actief aandeel. Tevens was hij een der weinigen, die zich met overtuiging aansloot bij het federaal statuut, dat Herman Vos in maart 1931 bij de Kamer indiende. Mede door de rol die zijn stichting De Wereldbibliotheek ten opzichte van het geestelijk onvolwassen Zuiden gespeeld heeft, zijn zijn verdiensten voor Vlaanderen op cultureel en sociaal vlak bijzonder groot.

WERKEN: Artikelen: o.m. *Naar aanleiding van het 21e Noord- en Zuid-Nederlandsch Taal- en Letterkundig Congres*, in *De Gids* (1891, p. 86-113); *De bewustwording van Vlaanderen*, in *De Gids* (1918, p. 441-466); *Nederland, België en Vlaanderen*, in *De Gids* (1924, p. 1-22). - Boeken: *Studies over Vondel's „Gijlsbrecht” en over „Nationaal Leven”* (1902); *Volkswezen en volkskracht. Vier herdrukte opstellen* (1916).

LITERATUUR: *Ter herinnering aan Dr. Leo Simons. 1 augustus 1862 - 11 juni 1932* (1933; met hierin o.m. N. van Suchtelen, *Leo Simons*, p. 5-15; L. Meert, *Dr. Leo Simons als vriend van Vlaanderen*, p. 44-47; G. Schamelhout, *Leo Simons en de Vlaamsche strijd*, p. 48-49; P. Geyl, *L. Simons als Groot-Niederlander*, p. 51-52; E. de Bom, *Mijn vriend Leo Simons*, p. 79-82).

JAN HARDY